

Fırtına

– mutimuti · 01 Şubat 2014

Bir gece, bir olta attım ruhumun denizine.
Bekledim bekledim...
Küçük, körpe bir aşk yakaladım sandım,
Yanılmışım.
Derin derin çektğim,
Meğer benim kocaman yalanım...

Fırtınalar kopuyor şimdi açık denizlerde.
Deniz gökte, gök fezâda.
Her şey karışıyor birbirine.
Başlıyor bir deli mücadele.
Gönlüm bir savaş gemisi sanki.
Karşı koyuyor hoyrat dalgalara,
Bata çıka...

Uzaklarda, çok uzaklarda,
Görüyorum, güneş var bulutların ardında.
Biliyorum...

Zamana güveniyorum sonra.
Çekip çıkaracak karanlıktan aydınlığa.
Saatler kollarıma uzanacak ve tutacak.
Saniyeler merdiven kuracak yaşama.
Bitecek içine düştüğüm girdap,
Dakikalar sonra...

Vakit duracak biliyorum,
Alışacağım yokluğuna.
Belki yavaş yavaş olacak,
Çok acıtacak, sonra kanatacak.
Elbet bir son bulacak,
Seziyorum...

Bu benim sınavımsa deli hayatta,
Bir gün kazanacağım.

Umudum var hâlâ.
Elimde avucumda bir o kalsa da,
Gün gelecek,adını bile anmayacağım...

Ben esip giden rüzgâr,
Sen yolunu kaybetmiş kuru bir yaprak.
Savurdum yaban ellere seni,
Bir daha dönme sakın geri.
Dönersen şâyet yeniden,
Kasırgalara meylederim.
Ve bir daha kimseleri,
Asla sevemezsin...

MUTAHHARA ARLI ÖZKÖK / muti